

Ölümün Acı Meyvesi Çocuklar

— nevzat-taski · 15 Eylül 2012

Ölümün acı meyvesini
Yiyen küçük çocuklar

Hayatı toplayan zaman
Neden dokunur sizlere,

Anlamıyorum;

Annesini dövmüş,
Babasını kırmış
Birisi mi var aranızda.

Yoksa;

Kalplerinizin ayarı kaçmış da
Bir katil mi büyüyor
Bizlerden habersiz.

Saklayacak değilim,

Elimi açtığımda
Kollarıma koşacak
O körpe bedenlerin

Hayallerini öyle kolay yıkıp söndüremezsin;

Bu kadar bencil olma
Ne olur.

Ey zaman! Ey kötü kader;

Sana daha fazla
Dert yakınacak değilim,

Telaşıma çarpıp duran

Öfkemden dolayı
Kırık bir kalp taşıyorum
Gece ve gündüz.

İflah olmayacaksan eğer
Artık bir yabancıyım

Gözlerime sığdırmak istediğin
Bu sahteliklerini
Daha fazla acıyla çekemem.

Ölümün acı meyvesini
Yiyen küçük çocuklara
Sonsuzluğun merdivenleri uzandıkça,

Ben;

Kırma mevsimlerin
İkliminde doluya tutulmuş
Sahipsiz insan gibiyim sahibi olan.

Bağışla Tanrım;

Aklımın harcında karılan
Bunca sebepli sitemlerimden dolayı...